

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu toinen jaosto)

12 päivänä heinäkuuta 2023*

Suojattu maantieteellinen merkintä – Suojattu alkuperänimitys – Suojattuja maantieteellisiä merkintöjä ”Jambon sec de l’Île de Beauté”, ”Lonzo de l’Île de Beauté” ja ”Coppa de l’Île de Beauté” koskevat hakemukset – Aiemmat suojatut alkuperänimitykset ”Jambon sec de Corse – Prisuttu”, ”Lonzo de Corse – Lonzu” ja ”Coppa de Corse – Coppa di Corsica” – Nimitysten rekisteröintikelpoisuus – Mielleyhtymä – Asetuksen (EU) N:o 1151/2012 7 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 13 artiklan 1 kohdan b alakohta – Komission rekisteröintihakemuksiin kohdistaman valvonnan laajuus – Asetuksen N:o 1151/2012 50 artiklan 1 kohta ja 52 artiklan 1 kohta – Arviointivirhe

Asiassa T-34/22,

Cunsorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses, kotipaikka Borgo (Ranska), ja muut kantajat, joiden nimet luetellaan liitteessä¹, edustajinaan asianajajat T. de Haan ja V. Le Meur-Baudry,

kantajina,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinhään M. Konstantinidis, C. Perrin ja B. Rechenä,

vastaajana,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Marcoulli sekä tuomarit S. Frimodt Nielsen, J. Schwarcz, V. Tomljenović ja R. Norkus (esittelevä tuomari),

kirjaaja: hallintovirkamies L. Ramette,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon 13.1.2023 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

¹ Luettelo muista kantajista on liitetty vain asianosaisille tiedoksi annettuun versioon.

tuomion²

- 1 Cunsorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses ja muut kantajat, joiden nimet luetellaan liitteessä, vaativat SEUT 263 artiklaan perustuvalla kanteellaan kumoamaan kolmen nimityksen suojaamista maantieteellisenä merkintänä koskevan hakemuksen hylkäämisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1151/2012 52 artiklan 1 kohdan mukaisesti (”Jambon sec de l’Île de Beauté” (SMM), ”Lonzo de l’Île de Beauté” (SMM), ”Coppa de l’Île de Beauté” (SMM)) 26.10.2021 annetun komission täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2021/1879 (EUVL 2021, L 383, s. 1; jäljempänä riidanalainen päätös).

Asian tausta

[– –]

- 4 Nimitys ”Jambon sec de Corse”/”Jambon sec de Corse, – Prisuttu” on rekisteröity suojattuna alkuperänimityksenä (SAN) 28.5.2014 komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 581/2014 (EUVL 2014, L 160, s. 23), nimitys ”Lonzo de Corse”/”Lonzo de Corse – Lonzu” on rekisteröity suojattuna alkuperänimityksenä (SAN) 28.5.2014 komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 580/2014 (EUVL 2014, L 160, s. 21) ja nimitys ”Coppa de Corse”/”Coppa de Corse – Coppa di Corsica” on rekisteröity suojattuna alkuperänimityksenä (SAN) 28.5.2014 komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 582/2014 (EUVL 2014, L 160, s. 25) (jäljempänä kyseessä olevien suojattujen alkuperänimitysten rekisteröintiä koskevat asetukset).
- 5 Consortium jätti joulukuussa 2015 Ranskan kansallisille viranomaisille seitsemän hakemusta, jotka koskivat rekisteröintiä suojattuna maantieteellisenä merkintänä (SMM) maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatu järjestelmistä 21.11.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1151/2012 (EUVL 2012, L 343, s. 1) mukaisesti. Nämä seitsemän hakemusta koskivat seuraavia kantajien käyttämiä nimityksiä: ”Jambon sec de l’Île de Beauté”, ”Coppa de l’Île de Beauté”, ”Lonzo de l’Île de Beauté”, ”Saucisson sec de l’Île de Beauté”, ”Pancetta de l’Île de Beauté”, ”Figatelli de l’Île de Beauté” ja ”Bulagna de l’Île de Beauté”.
- 6 Maatalous- ja elintarvikeministeri sekä talous- ja valtiovarainministeri antoivat 20.4.2018 seitsemän määräystä, joilla vahvistettiin kyseessä olevat seitsemän tuote-eritelmaa niiden toimittamiseksi Euroopan komission hyväksyttäviksi.
- 7 Samanaikaisesti ammattijärjestö, jolla oli hallussaan suojattujen alkuperänimitysten ”Jambon sec de Corse – Prisuttu”, ”Coppa de Corse – Coppa di Corsica” ja ”Lonzo de Corse – Lonzu” tuote-eritelmat, vaati Conseil d’État’lle (ylin hallintotuomioistuim, Ranska) 27.6.2018 jättämillään kannekirjelmillä, että nimitysten ”Jambon sec de l’Île de Beauté”, ”Coppa de l’Île de Beauté” ja ”Lonzo de l’Île de Beauté” tuote-eritelmien vahvistamisesta 20.4.2018 annetut määräykset niiden rekisteröimistä suojattuina maantieteellisinä merkintöinä koskevien hakemusten toimittamiseksi komissiolle kumotaan muun muassa sillä perusteella, että ilmaisulla ”Île de Beauté” (kauneuden saari) jäljiteltiin sanaa ”Corse” (Korsika) tai herätettiin miellelyhtymä siihen ja että se aiheutti siten sekaannuksen sellaisten nimitysten kanssa, jotka oli jo rekisteröity suojattuina alkuperänimityksinä.

² Tuomiosta on otettu tähän vain kohdat, joiden julkaisemista unionin yleinen tuomioistuin pitää aiheellisena.

- 8 Komissiolle toimitettiin 17.8.2018 seitsemän hakemusta kyseessä olevien nimitysten rekisteröimiseksi suojattuina maantieteellisinä merkintöinä. Komissio lähetti 12.2.2019 ja 24.11.2020 kansallisille viranomaisille kaksi kirjettä, jotka koskivat nimitysten ”Jambon sec de l’Île de Beauté”, ”Lonzo de l’Île de Beauté” ja ”Coppa de l’Île de Beauté” rekisteröimistä suojattuina maantieteellisinä merkintöinä ja joissa se pyysi selvennystä muun muassa siitä, voidaanko niitä mahdollisesti pitää rekisteröintikelvottomina. Kansalliset viranomaiset vastasivat katsovansa, että nämä kaksi tuoteryhmää (eli rekisteröidyt suojatut alkuperänimitykset ja suojattua maantieteellistä merkintää koskevat hakemukset) olivat selvästi erilaisia tuotteiden osalta ja että nimitykset olivat niiden mielestä riittävän erilaisia.
- 9 Conseil d’État hylkäsi 19.12.2019 antamallaan tuomiolla, joka koskee nimitystä ”Jambon sec de l’Île de Beauté” (SMM), ja kahdella 13.2.2020 antamallaan tuomiolla, jotka koskevat nimityksiä ”Coppa de l’Île de Beauté” (SMM) ja ”Lonzo de l’Île de Beauté” (SMM), edellä mainitut kolme kannetta (ks. edellä 7 kohta) muun muassa sillä perusteella, että ”erilaisten käsitteiden käyttäminen ja eroavuudet yhtäältä alkuperänimityksen antaman suojan sekä toisaalta maantieteellisen merkinnän antaman suojan välillä ovat omiaan poistamaan vaaran siitä, että tavanomaisesti valistuneille ja kohtuullisen tarkkaavaisille ja huolellisille keskivertokuluttajille syntyisi riidanalaisen maantieteellisen merkinnän yhteydessä välittömästi mielikuva jo rekisteröidyn suojatun alkuperänimityksen kattamasta tavarasta [ja] näin ollen kantajat eivät voi perustellusti väittää, että riidanalaisella päätöksellä rikottaisiin – – [asetuksen N:o 1151/2012] 13 artiklan 1 kohdan b alakohdan säännöksiä” (Conseil d’État’n antaman kolmen tuomion 5 kohta).

[– –]

Asianosaisten vaatimukset

- 11 Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta
- kumoamaan riidanalaisen päätöksen
 - velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 12 Komissio vaatii unionin yleistä tuomioistuinta
- hylkäämään kanteen
 - velvoittamaan kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

[– –]

- 15 Nyt käsiteltävässä asiassa komissio on riidanalaisessa päätöksessään todennut, että nimitystä, joka on ristiriidassa asetuksella N:o 1151/2012 myönnetyn suojan kanssa, ei saa käyttää kaupassa mainitun asetuksen 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla eikä sitä näin ollen voida rekisteröidä (johdanto-osan neljäs perustelukappale). Suojattuina alkuperänimityksinä rekisteröityjä nimityksiä suojataan 28.5.2014 lähtien (ks. edellä 4 kohta) asetuksen N:o 1151/2012 13 artiklan nojalla muun muassa kyseisten nimitysten suoralta tai välilliseltä käytöltä tuotteissa, jotka eivät

ole niihin liittyvän tuote-eritelmän mukaisia sekä kyseisten nimitysten väärinkäytöltä, jäljittelyltä tai miellelyhtymiltä (johdanto-osan seitsemäs perustelukappale). Kyseessä olevien suojattujen alkuperänimitysten rekisteröintiä koskevilla asetuksilla myönnettiin kuitenkin 27.4.2017 päättynyt siirtymäaika eräille Korsikalla sijaitseville ranskalaisille yrityksille, jotka käyttivät tällaisia nimityksiä sellaisista tuotteista, joilla on eritelmässä määrätyistä ominaisuuksista poikkeavia ominaisuuksia, jotta nämä yritykset voisivat mukautua tuote-eritelmän vaatimuksiin tai muuttaa käytettyä myyntinimitystä (johdanto-osan kahdeksas perustelukappale). Vuodesta 2015 lähtien kaupassa käytetyt nimitykset ”Jambon sec de l’Île de Beauté”, ”Lonzo de l’Île de Beauté” ja ”Coppa de l’Île de Beauté” viittaavat samaan maantieteelliseen alueeseen kuin edellä mainitut suojatut alkuperänimitykset eli Korsikan saareen, ja on yleisesti tunnettua, että ”Île de Beauté” on kiertoilmaisu, joka tarkoittaa ranskalaisten kuluttajien mielissä yksinomaan Korsikaa (johdanto-osan yhdeksäs perustelukappale). Näin ollen 18.6.2014 lähtien nimitysten ”Jambon sec de l’Île de Beauté”, ”Lonzo de l’Île de Beauté” ja ”Coppa de l’Île de Beauté” käyttö merkitsee suojattujen alkuperänimitysten ”Jambon sec de Corse”/”Jambon sec de Corse – Prisuttu”, ”Lonzo de Corse”/”Lonzo de Corse – Lonzu” ja ”Coppa de Corse”/”Coppa de Corse – Coppa di Corsica” asetuksen N:o 1151/2012 13 artiklan 1 kohdan b alakohtaan perustuvan suojan loukkaamista (johdanto-osan kymmenes perustelukappale). Vaikka rekisteröityjen suojattujen alkuperänimitysten ja haettujen suojattujen maantieteellisten merkintöjen lausuntatapa onkin erilainen, ne ovat selvästikin synonyymisiä. Näin ollen miellelyhtymää ei voida mitenkään sulkea pois, koska miellelyhtymän toteaminen ei edellytä lausuntatavan samankaltaisuutta (johdanto-osan 20 perustelukappale). Komissio hylkäsi näin ollen hakemukset, jotka koskivat nimitysten ”Jambon sec de l’Île de Beauté”, ”Lonzo de l’Île de Beauté” ja ”Coppa de l’Île de Beauté” rekisteröimistä suojattuina maantieteellisinä merkintöinä sillä perusteella, että niitä oli käytetty kaupassa tai yleiskielessä asetuksen N:o 1151/2012 13 artiklan vastaisesti ja etteivät ne näin ollen täyttäneet rekisteröintikelpoisuuden edellytyksiä eli asetuksen N:o 1151/2012 7 artiklan 1 kohdan a alakohtaa (johdanto-osan 24 perustelukappale).

- 16 Kantajat esittävät kanteensa tueksi kaksi kanneperustetta, joista ensimmäinen koskee sitä, että komissio on ylittänyt toimivaltansa, ja toinen sitä, että kansalliset viranomaiset ja Conseil d’État ovat osoittaneet riittävällä tavalla, että kyseiset kolme rekisteröintihakemusta ovat asetuksen N:o 1151/2012 7 ja 13 artiklan mukaisia.

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee sitä, että komissio on ylittänyt toimivaltansa

[– –]

Komission toimivalta

[– –]

- 21 Aluksi on muistutettava, että asetuksella N:o 1151/2012 otettiin käyttöön toimivaltojen jakojärjestelmä, johon kuuluu erityisesti se, että komissio saa tehdä päätöksen nimityksen rekisteröimisestä suojattuna maantieteellisenä merkintänä ainoastaan, jos kyseinen jäsenvaltio on esittänyt sille tätä koskevan hakemuksen, ja että tällainen hakemus voidaan tehdä ainoastaan siinä tapauksessa, että kyseinen jäsenvaltio on tarkastanut, että se on perusteltu. Tämä toimivaltojen jako selittyy erityisesti sillä, että suojatun maantieteellisen merkinnän rekisteröinnin edellytyksenä on, että sitä ennen on tarkastettu, täyttyvätkö tietyt edellytykset, mikä puolestaan mitä suurimmassa määrin edellyttää kyseistä jäsenvaltiota koskevien erityisten seikkojen, jotka

- kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset pystyvät parhaiten tarkastamaan, syvällistä tuntemusta (ks. tuomio 15.4.2021, Hengstenberg, C-53/20, EU:C:2021:279, 37 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 22 Mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdasta, luettuna yhdessä sen johdanto-osan 20 ja 39 perustelukappaleen kanssa, ilmenee, että samalla asetuksella pyritään myös estämään epäreilujen kilpailuedellytysten syntyminen (ks. tuomio 15.4.2021, Hengstenberg, C-53/20, EU:C:2021:279, 42 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 23 Asetuksen N:o 1151/2012 säännöksillä on tarkoitus estää suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen väärinkäyttö paitsi ostajien etujen vuoksi myös niiden tuottajien etujen vuoksi, jotka ovat ponnistelleet taatakseen ne ominaisuudet, joita odotetaan tuotteilta, joilla on laillisesti tällaisia merkintöjä (ks. tuomio 15.4.2021, Hengstenberg, C-53/20, EU:C:2021:279, 43 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 24 Tämän asetuksen johdanto-osan 19 perustelukappaleessa esitetään, että unionin alueilla suojattuihin nimityksiin liittyvien teollis- ja tekijänoikeuksien yhdenmukainen noudattaminen kaikkialla unionissa on ensisijainen tavoite, johon voidaan tehokkaammin päästä unionin tasolla (ks. tuomio 15.4.2021, Hengstenberg, C-53/20, EU:C:2021:279, 44 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 25 Kantajat kiistävät ensinnäkin sen, että asetuksen N:o 1151/2012 7 artiklan 1 kohdan a alakohda, luettuna yhdessä mainitun asetuksen 13 artiklan 1 kohdan b alakohdan kanssa, muodostaisi pätevän oikeudellisen perustan nimityksen rekisteröinnin hylkäämiselle.
- 26 Aluksi voidaan todeta, että komission 24.11.2020 päivätyistä kirjeistä ilmenee, että komissio aikoi alun perin hylätä haettujen nimitysten rekisteröinnin paitsi asetuksen N:o 1151/2012 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan, luettuna yhdessä mainitun asetuksen 13 artiklan 1 kohdan b alakohdan kanssa, myös kyseisen asetuksen 6 artiklan 3 kohdan nojalla.
- 27 Viimeksi mainitussa säännöksessä vahvistetaan periaate sellaisen nimityksen kiellosta, ”joka on osittain tai kokonaan homonyymi” jo suojatun nimityksen kanssa.
- 28 Kun komissiolta kysyttiin tästä istunnossa, se selitti, että se oli päättänyt olla hylkäämättä rekisteröintihakemuksia myös asetuksen N:o 1151/2012 6 artiklan 3 kohdan nojalla, koska rekisteröintihakemuksen hylkääminen ei pitäisi olla mahdollista yksinomaan päivittäistavaroiden kuvauksiin, kuten ”jambon sec” (kuivattu kinkku), liittyvän homonyymin perusteella.
- 29 Tämän jälkeen on todettava yhtäältä, kuten komissio korostaa, että asetuksen N:o 1151/2012 13 artikla ei koske rekisteröintiä vaan rekisteröityjen nimitysten suojan laajuutta.
- 30 Näin ollen tämä viimeksi mainittu säännös ei voi yksinään muodostaa oikeudellista perustaa rekisteröintihakemuksen hylkäämiselle.
- 31 Toisaalta, kuten kantajat väittävät, asetuksen N:o 1151/2012 7 artiklan 1 kohdan a alakohda koskee nimenomaisesti sen nimityksen, jota haetaan rekisteröitäväksi suojattuna alkuperänimityksenä tai suojattuna maantieteellisenä merkintänä, ”tuote-eritelmaa”. Kantajat päättelevät tästä, että miellelyhtymää koskeva kysymys ei ole tämän säännöksen mukaisen rekisteröintikelpoisuuden perustana.

- 32 On kuitenkin muistutettava, että komission on asetuksen N:o 1151/2012 50 artiklan 1 kohdan, luettuna kyseisen asetuksen johdanto-osan 58 perustelukappaleen valossa, mukaisesti arvioitava perusteellisen tarkastelun perusteella, sisältääkö rekisteröintihakemuksen yhteydessä oleva tuote-eritelmä asetuksen N:o 1151/2012 edellyttämät seikat ja ovatko nämä seikat ilmeisen virheellisiä (tuomio 23.4.2018, CRM v. komissio, T-43/15, ei julkaistu, EU:T:2018:208, 67 kohta).
- 33 Tuote-eritelmän laatiminen on näin ollen unionin toimen antamismenettelyn, jolla nimitys rekisteröidään suojattuna maantieteellisenä merkintänä, välttämätön välivaihe (ks. vastaavasti tuomio 23.4.2018, CRM v. komissio, T-43/15, ei julkaistu, EU:T:2018:208, 35 kohta).
- 34 Asetuksen N:o 1151/2012 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaan tuote-eritelmässä on oltava muun muassa nimitys, jolle suojaa haetaan.
- 35 Kuten komissio toteaa, kyseisessä säännöksessä, jonka mukaan tuote-eritelmässä on oltava nimitys sellaisena kuin sitä ”käytetään kaupassa tai yleisessä kielenkäytössä”, edellytetään, että komissio tarkistaa, että tällä käytöllä ei loukata asetuksen N:o 1151/2012 13 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua suojaa miellelyhtymiltä.
- 36 On nimittäin niin, että jos sellaisen suojatun maantieteellisen merkinnän, joka herättää mielikuvan jo rekisteröidystä suojatusta alkuperänimityksestä, rekisteröiminen sallittaisiin, asetuksen N:o 1151/2012 13 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukainen suoja menettäisi tehokkaan vaikutuksensa, sillä kun kyseinen nimitys on rekisteröity suojatuksi maantieteelliseksi merkinnäksi, aiemmin suojatuksi alkuperänimitykseksi rekisteröity nimitys ei voisi enää saada siihen nähden asetuksen N:o 1151/2012 13 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyä suojaa.
- 37 Tuote-eritelmän laatiminen, joka on rekisteröintimenettelyn välttämätön välivaihe, ei siten voi olla virheellinen sillä perusteella, että haetulla nimityksellä loukataan asetuksen N:o 1151/2012 13 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyä suojaa.
- 38 Sen vuoksi komissiota, jonka on asetuksen N:o 1151/2012 52 artiklan 1 kohdan mukaan hylättävä rekisteröintihakemus, mikäli se arvioi, että vaaditut rekisteröinnin edellytykset eivät täyty, ei voida vaatia myöntämään rekisteröintiä nimitykselle, jos se pitää sen käyttämistä kaupassa lainvastaisena.
- 39 Koska komissio katsoi, että siitä lähtien, kun kyseessä olevien suojattujen alkuperänimitysten rekisteröintiä koskevat asetukset tulivat voimaan 18.6.2014, nimitysten, joita haettiin rekisteröitäviksi suojattuina maantieteellisinä merkintöinä, käyttö loukkasi asetuksen N:o 1151/2012 13 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla rekisteriin jo rekisteröidyille suojatuille alkuperänimityksille annettua suojaa, saattoi se päätellä, että tällainen käyttö kaupassa tai yleisessä kielenkäytössä olisi lainvastaista.
- 40 Kantajat väittävät näin ollen virheellisesti, että miellelyhtymää koskeva kysymys ei ole asetuksen N:o 1151/2012 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisen rekisteröinnin kelpoisuuden perustana ja että kyseinen säännös, luettuna yhdessä asetuksen N:o 1151/2012 13 artiklan 1 kohdan b alakohdan kanssa, ei voi olla pätevä oikeudellinen perusta nimityksen rekisteröinnin hylkäämiselle.

- 41 Toiseksi komission suorittaman tutkinnan, joka koskee sitä, ovatko nimitykset asetuksen N:o 1151/2012 edellytysten mukaisia, laajuudesta on todettava, että asetuksen N:o 1151/2012 johdanto-osan 58 perustelukappaleen mukaan komission on tarkistettava hakemukset sen varmistamiseksi, ettei niissä ole mitään selkeitä virheitä ja että unionin lainsäädäntö ja hakujäsenvaltion ulkopuolisten sidosryhmien edut on otettu huomioon.
- 42 Tätä varten asetuksen N:o 1151/2012 50 artiklan 1 kohdassa säädetään, että komissio tutkii asianmukaisin keinoin jäsenvaltioiden toimittamat rekisteröintihakemukset tarkistaakseen, että hakemukset ovat perusteltuja ja että ne täyttävät mainitussa asetuksessa säädetty edellytykset. Lisäksi mainitun asetuksen 52 artiklan 1 kohdan mukaan, kuten edellä 38 kohdassa on todettu, komission on hylättävä kyseiset hakemukset, jos se katsoo, etteivät rekisteröintiedellytykset täyty.
- 43 Lisäksi on todettava, että asetuksessa N:o 1151/2012 ei määritellä, mitä asianmukaisten keinojen käsitteellä tarkoitetaan, joten komission tehtävänä on arvioida, mitä nämä keinot ovat.
- 44 Tämä merkitsee, että vaikka kansalliset viranomaiset katsovat toimittaessaan rekisteröintihakemuksen komissiolle, että kyseinen hakemus täyttää asetuksessa N:o 1151/2012 säädetty edellytykset, kyseisten viranomaisten arviointi ei sido komissiota ja sillä on itsenäinen harkintavalta päättää nimityksen rekisteröinnistä suojattuna alkuperänimityksenä tai suojattuna maantieteellisenä merkintänä, koska se on velvollinen kyseisen asetuksen 50 artiklan mukaisesti tarkistamaan, että rekisteröintiedellytykset täyttyvät.
- 45 Käsiteltävässä asiassa kantajat väittävät, että komissio on tyytynyt ilmoittamaan riidanalaisessa päätöksessä, että se ymmärsi kansallisten viranomaisten kanssa käymänsä kirjeenvaihdon päätteeksi, että ne katsoivat, että kolme suojatuilla alkuperänimityksillä suojattua nimitystä ja kolme suojatuiksi maantieteellisiksi merkinnöiksi rekisteröitäviksi haettua nimitystä ”eroavat riittävästi toisistaan” (riidanalaisen päätöksen johdanto-osan 16 perustelukappale).
- 46 Tältä osin komissio ilmoitti 12.2.2019 päivätyllä kirjeellään kansallisille viranomaisille aikomuksestaan tehdä päätös, jolla kyseessä olevien nimitysten rekisteröintiä suojattuina maantieteellisinä merkintöinä koskevat hakemukset hylätään, ja pyysi niitä esittämään huomautuksensa.
- 47 Komissio vahvisti 24.11.2020 päivätyllä kirjeellään kansallisille viranomaisille aikomuksensa hylätä kyseessä olevat rekisteröintiä suojattuina maantieteellisinä merkintöinä koskevat hakemukset ja pyysi uudelleen kansallisia viranomaisia toimittamaan täydentävät huomautuksensa.
- 48 Komissio pyysi näin ollen kansallisilta viranomaisilta kahteen otteeseen tietoja ennen kuin se totesi, että kyseessä olevia nimityksiä koskevat rekisteröintihakemukset eivät täyttäneet asetuksen N:o 1151/2012 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisia rekisteröintikelpoisuuden edellytyksiä, koska niitä oli käytetty kaupassa tai yleisessä kielenkäytössä kyseisen asetuksen 13 artiklan vastaisesti (ks. edellä 10 kohta).
- 49 Toisin kuin kantajat väittävät, komissio ei näin ollen ole ainoastaan ”tyytynyt ilmoittamaan” kansallisten viranomaisten katsoneen, että kolme suojatuilla alkuperänimityksillä suojattua nimitystä ja kolme suojatuilla maantieteellisillä merkinnöillä suojattua nimitystä ”eroavat riittävästi toisistaan”, vaan se on pyytänyt ennen riidanalaisen päätöksen antamista kahteen otteeseen kansallisia viranomaisia toimittamaan kaikki tarvittavat tiedot kyseessä olevien suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteröintihakemuksen tueksi. Sikäli kuin on ymmärrettävä niin, että kun kantajat väittävät komission tyytyneen ilmoittamaan, että kyseessä

- olevat nimitykset ”eroavat riittävästi toisistaan”, moittivat ne komissiota siitä, että se ei ollut tutkinut riittävästi sitä, onko nimitys asetuksessa N:o 1151/2012 säädettyjen edellytysten mukainen, on todettava, että kantajat eivät ole esittäneet ensimmäistäkään todistetta tällaisen väitteen tueksi. Kantajat eivät etenkään ole esittäneet selkeästi, millaisen tutkimuksen komission olisi väitetysti pitänyt suorittaa.
- 50 Kolmanneksi kantajat väittävät komission harkintavallan osalta, että 23.4.2018 annetusta tuomiosta CRM v. komissio (T-43/15, ei julkaistu, EU:T:2018:208) seuraa, että harkintavalta olisi ”rajallinen tai jopa olematon”, kun kyse on päätöksestä rekisteröidä nimitys suojattuna alkuperänimityksenä tai suojattuna maantieteellisenä merkintänä.
- 51 Tästä unionin yleinen tuomioistuin on katsonut 23.4.2018 antamassaan tuomiossa CRM v. komissio (T-43/15, ei julkaistu, EU:T:2018:208), että ennen haettua nimityksen rekisteröintiä suojattuna maantieteellisenä merkintänä komission on asetuksen N:o 1151/2012 50 artiklan 1 kohdan, luettuna sen johdanto-osan 58 perustelukappaleen valossa, mukaisesti arvioitava perusteellisen tarkastelun perusteella yhtäältä sitä, sisältääkö rekisteröintihakemuksen yhteydessä oleva tuote-eritelmä asetuksen N:o 1151/2012 edellyttämät tiedot ja onko näissä tiedoissa ilmeisiä virheitä, ja toisaalta sitä, täyttääkö nimitys asetuksen N:o 1151/2012 5 artiklan 2 kohdassa säädetyt suojatun maantieteellisen merkinnän rekisteröintiedellytykset. Unionin yleinen tuomioistuin on täsmentänyt, että komission on suoritettava tämä arviointi itsenäisesti asetuksessa N:o 1151/2012 säädettyjen suojatun maantieteellisen merkinnän rekisteröintiedellytysten perusteella tämän asetuksen asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi (tuomio 23.4.2018, CRM v. komissio, T-43/15, ei julkaistu, EU:T:2018:208, 67 kohta).
- 52 Käsiteltävässä asiassa kantajat viittaavat tarkemmin 23.4.2018 annetun tuomion CRM v. komissio (T-43/15, ei julkaistu, EU:T:2018:208) 34, 35 ja 51 kohtaan. Unionin yleinen tuomioistuin on ensimmäiseksi 34 kohdassa katsonut, että kansallisten viranomaisten on arvioitava, tarvittaessa kansallisten tuomioistuinten valvonnan alaisina, rekisteröinnin edellytyksiä ennen rekisteröintihakemuksen toimittamista komissiolle (tuomio 23.4.2018, CRM v. komissio, T-43/15, ei julkaistu, EU:T:2018:208, 34 kohta), toiseksi 35 kohdassa, että koska rekisteröintihakemus, johon sisältyy muun muassa tuote-eritelmä, on unionin toimen antamisen menettelyn, jolla nimitys rekisteröidään suojattuna maantieteellisenä merkintänä, välttämätön välivaihe, komissiolla on tämän kansallisen toimen osalta ainoastaan rajallinen tai jopa olematon harkintavalta (tuomio 23.4.2018, CRM v. komissio, T-43/15, ei julkaistu, EU:T:2018:208, 35 kohta), ja kolmanneksi 51 kohdassa, että komissiolla on ainoastaan rajallinen tai jopa olematon harkintavalta, kun kyse on suojatun maantieteellisen merkinnän rekisteröintihakemuksen tarkoittaman tuotteen valmistusmenetelmien määritelmää tai pakkausta koskevista kansallisten viranomaisten arvioinneista, sellaisina kuin ne käyvät ilmi tuote-eritelmästä ja ilmenevät kansallisista toimista, jotka on esitetty sille suojatun maantieteellisen merkinnän rekisteröintihakemuksen yhteydessä (tuomio 23.4.2018, CRM v. komissio, T-43/15, ei julkaistu, EU:T:2018:208, 51 kohta).
- 53 On kuitenkin todettava, että käsiteltävässä asiassa komissio ei ole kyseenalaistanut kansallisten viranomaisten arviointeja merkinnöistä – kuten suojatun maantieteellisen merkinnän rekisteröintihakemuksen tarkoittaman tuotteen valmistus- tai pakkausmenetelmien määritelmistä –, jotka sisältyvät tuote-eritelmään, jonka laatiminen on ensimmäinen rekisteröintimenettelyn välivaihe kyseessä olevien nimitysten rekisteröimiseksi suojattuina maantieteellisinä merkintöinä, ja joiden osalta komissiolla on ainoastaan rajallinen tai jopa olematon harkintavalta (ks. edellä 52 kohta). Komissio pyysi näin ollen näiden hakemusten

hyväksymistä koskevan tutkinnan, joka on tämän menettelyn toinen välivaihe, yhteydessä kansallisilta viranomaisilta kahteen otteeseen tietoja ennen kuin se totesi, että kyseessä olevia nimityksiä koskevat rekisteröintihakemukset eivät täyttäneet asetuksen

N:o 1151/2012 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisia rekisteröintikelpoisuuden edellytyksiä, koska niitä oli käytetty kaupassa tai yleisessä kielenkäytössä kyseisen asetuksen 13 artiklan vastaisesti (ks. edellä 10 kohta).

- 54 Asetuksesta N:o 1151/2012 ja erityisesti sen johdanto-osan 58 perustelukappaleesta nimittäin seuraa, että saman asetuksen 49 artiklan mukaisesti ensimmäisessä välivaiheessa kansalliset viranomaiset tutkivat nimitysten rekisteröintiä suojattuina alkuperänimityksinä tai suojattuina maantieteellisinä merkintöinä koskevat hakemukset ja – mikäli ne katsovat, että kyseisen asetuksen vaatimukset täyttyvät – esittävät komissiolle hakemusasiakirjan, jonka jälkeen toisessa välivaiheessa kyseisen asetuksen 50 ja 52 artiklan mukaisesti komissio tutkii hakemukset ja hallussaan olevien tietojen ja suorittamansa tutkinnan perusteella joko rekisteröi nimitykset tai hylkää rekisteröintihakemukset.
- 55 Kantajien viittaus 23.4.2018 annettuun tuomioon CRM v. komissio (T-43/15, ei julkaistu, EU:T:2018:208) ei näin ollen ole relevantti eivätkä kantajat voi siis päätellä tästä tuomiosta, että komissiolla on ainoastaan ”rajallinen tai jopa olematon” harkintavalta. Tältä osin on jo todettu, että komissiolla oli itsenäinen harkintavalta liittyen päätökseen rekisteröidä nimitys suojattuna alkuperänimityksenä tai suojattuna maantieteellisenä merkintänä asetuksen N:o 1151/2012 7 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, luettuna yhdessä kyseisen asetuksen 13 artiklan 1 kohdan b alakohdan kanssa, säädettyjen rekisteröintikelpoisuuden edellytysten perusteella (ks. edellä 44 kohta).
- 56 Kantajat viittaavat myös 29.1.2020 annetun tuomion GAEC Jeanningros (C-785/18, EU:C:2020:46) 25 kohtaan, jonka mukaan, kun otetaan huomioon päätösvalta, joka kansallisilla viranomaisilla on tässä toimivaltojen jakoa koskevassa järjestelmässä, näiden viranomaisten toteuttamien nimityksen rekisteröintihakemusta koskevien toimien kaltaisten toimien, jotka ovat välttämätön välivaihe unionin toimen toteuttamismenettelyssä, koska unionin toimielimillä on näiden toimien osalta ainoastaan rajallinen tai olematon harkintavalta, lainmukaisuudesta lausuminen on yksinomaan kansallisten tuomioistuinten tehtävä. Kantajat vetoavat myös kyseisen tuomion 35 ja 36 kohtaan, joiden mukaan komission harkintavalta koskien tuote-eritelmään tehtävien vähäisten muutosten hyväksymistä rajoittuu olennaisilta osin, kuten asetuksen N:o 1151/2012 johdanto-osan 58 perustelukappaleesta käy ilmi, sen varmistamiseen, että hakemus sisältää vaaditut tiedot ja että siinä ei ole selkeitä virheitä.
- 57 Mainitussa tapauksessa kyse oli vähäisistä tuote-eritelmään tehtävistä muutoksista. Unionin tuomioistuin on todennut 29.1.2020 antamansa tuomion GAEC Jeanningros (C-785/18, EU:C:2020:46) 30 kohdassa, että tällaisiin hakemuksiin sovelletaan yksinkertaistettua menettelyä, joka on olennaisilta osin samankaltainen kuin rekisteröintimenettely, koska siinä otetaan käyttöön myös kyseisen jäsenvaltion viranomaisten ja komission välistä toimivaltojen jakoa koskeva järjestelmä siltä osin kuin on kyse yhtäältä sen varmistamisesta, että muutoshakemus on asetuksen N:o 1151/2012 ilmenevien vaatimusten mukainen, ja toisaalta tämän hakemuksen hyväksymisestä, ja kyseisen tuomion 31 kohdassa, että kansallisten tuomioistuinten tehtävänä on tutkia mahdolliset sääntöjenvastaisuudet, jotka saattavat rasittaa tuote-eritelmän vähäistä muutosta koskevaan hakemukseen liittyvää kansallista toimea.

- 58 Käsiteltävässä asiassa ei kuitenkaan ole kyse vähäisistä muutoksista tuote-eritelämään, jonka laatiminen ja mahdolliset muutokset kuuluvat nimityksen rekisteröintimenettelyn ensimmäiseen välivaiheeseen, vaan siitä, hyväksyykö vai hylkääkö komissio yksin kyseisten nimitysten rekisteröinnin, ja tämä kuuluu menettelyn toiseen välivaiheeseen.
- 59 Näin ollen 29.1.2020 annetun tuomion GAEC Jeanningros (C-785/18, EU:C:2020:46) 25 kohdasta ilmenee, että unionin toimielinten ”rajallinen tai olematon harkintavalta” koskee ensimmäistä näistä kahdesta välivaiheesta eli vaihetta, jonka aikana kootaan yhteen rekisteröintihakemukseen liittyvät hakemusasiakirjat, jotka kansalliset viranomaiset toimittavat lopulta komissiolle.
- 60 Tämän vuoksi 29.1.2020 annetun tuomion GAEC Jeanningros (C-785/18, EU:C:2020:46) perusteella ei voida päätellä, toisin kuin kantajat väittävät, että komissiolla olisi toisessa välivaiheessa ainoastaan ”rajallinen tai olematon harkintavalta” koskien sen päätöstä nimityksen rekisteröimisestä suojattuna alkuperänimityksenä tai suojattuna maantieteellisenä merkintänä asetuksen N:o 1151/2012 7 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, luettuna yhdessä kyseisen asetuksen 13 artiklan 1 kohdan b alakohdan kanssa, säädettyjen rekisteröintikelpoisuuden edellytysten perusteella.
- 61 Väitteet, joiden mukaan komissio on ylittänyt toimivaltansa, on näin ollen hylättävä perusteettomina.

Oikeusvoima

- 62 Kantajat katsovat, että komissio ei voinut riidanalaisessa päätöksessä kyseenalaistaa Conseil d’État’n 19.12.2019 ja 13.2.2020 antamien lainvoimaisiksi tulleiden tuomioiden 5 kohdan toteamuksia eli sitä, ettei ole vaaraa siitä, että tavanomaisesti valistuneille ja kohtuullisen tarkkaavaisille ja huolellisille keskivertokuluttajille syntyisi miellelyhtymä rekisteröityjen suojattujen alkuperänimitysten ja haettujen suojattujen maantieteellisten merkintöjen välille.
- 63 Tältä osin, kuten edellä 51 kohdassa on muistutettu, komission on arvioitava itsenäisesti, täytyvätkö asetuksessa N:o 1151/2012 säädetty suojatun maantieteellisen merkinnän rekisteröintiedellytykset tämän asetuksen asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi (ks. vastaavasti tuomio 23.4.2018, CRM v. komissio, T-43/15, ei julkaistu, EU:T:2018:208, 67 kohta).
- 64 Tämän vuoksi kansallisen tuomioistuimen lainvoimaiseen ratkaisuun ei voida vedota tämän arvioinnin kyseenalaistamiseksi.
- 65 Kantajien väite Conseil d’État’n 19.12.2019 ja 13.2.2020 antamien tuomioiden oikeusvoiman loukkaamisesta on näin ollen hylättävä perusteettomana.
- 66 Näin ollen ensimmäinen kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

[– –]

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu toinen jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Cunsorziu di i Salamaghji Corsi – Consortium des Charcutiers Corses ja muut kantajat, joiden nimet luetellaan liitteessä, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne velvoitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

Marcouilli

Frimodt Nielsen

Schwarcz

Tomljenović

Norkus

Julistettiin Luxemburgissa 12 päivänä heinäkuuta 2023.

Allekirjoitukset